

него что направа? Дѣйстви́тельно, показва на дѣтето на баща мѣ да не забраня на дѣтето отъ да иде при него, таковыхъ бо есть царство небесное. Защото, като го водеше баща мѣ къдѣ мѣрз змѣа ухапа дѣтето на пѣта, и авѣ смъртьта го воспріе съ кротки дланьты. Това като видѣ бащата, почѣдися что да стори: вратиса обаче къ преподобномъ съ срамъ и плачь и расказа мѣ какво имъ сѣ прилѣчи на пѣта. Свѣтый же повелѣмъ да погребе дѣтето и да си отиде, и той така стори. За това приключеніе благодари свѣтый бога че не остави дѣтето да сѣ върне къ мѣрз, и утѣшиса отъ тѣгата си за него.

Цѣли дванадесѣтъ години живѣ преподобный отецъ въ таа пещѣра, безъ да има ни едно тѣлесно спокойствіе, но трудъ на трудъ и подвигъ на подвигъ прилагаше. Това като гледаше дѣаколъ, непрестанваше отъ да мѣ прави различни пакосты: навременѣ съ унынїе, навременѣ съ нѣтность, а многожды и съсъ привидѣнїа и сплшкванїа; но адамантъ на дѣша Іоаннъ, не сѣ улаваше съ никола негова кознь (уюзъ): обыдоша мѣ, поеше, яко пчелы сотъ, и именемъ господнимъ протиклахъсѣ има. Слѣдъ нѣколко време, вселѣкавыи бѣсъ поема дрѣжина полкъ и подъ разбойнически образъ, нападѣтъ жестоко на свѣтаго, бѣивѣтъ го немилостиво, клачѣтъ, блѣскѣтъ го насамъ нагамъ и отпѣждѣтъ го отъ това мѣсто, запретишѣ мѣ да сѣ неосмѣли никога вече да приближи на това мѣсто. А той и къ това покоренъ на гласа владыки своего, что дѣма: ако вы гонѣтъ отъ той градъ бѣгайте въ дрѣгїи, не отъ града въ градъ, но отъ пѣстына въ пѣстына прѣхождаше. И така отхожда на дрѣго мѣсто, далеко въ Рылската пѣстына, и тамо намыра дѣвъ нѣкой голѣмъ, и вселѣвасѣ въ него, като праведнаго въ древности Авраама. Авраамъ убо подъ мамврейскїи дѣвъ троицѣ чѣдно нагостивъ отпрати, свѣтый же тѣка мысленно прїемъ самого въ троицѣ поклонѣмаго, живѣща въ себе си имаше бога, и безъ да мѣ умръзне нѣколко, здраво държеше пѣрвото свое правило. Но что направа той иже всѣ на ползѣ творѣи? както отколѣ въ пѣстыната одъжди маннѣ на гладнытѣ людїе и исплани ги съ благоа, така направи и тѣка: повемѣ на землата да произрасти слѣнѣтъкъ (нохѣтъ) за препитанїе на свѣтаго; отъ когото хѣпноваше свѣтый по малко, колкото да похѣтѣшѣа тѣлеснѣтъ слабость, и да исплани колкогодѣ утробнѣтъ скѣдость: впрочемъ прѣхождаше отъ сила въ сила, имѣа въ сърце восхожденїата иставаше слѣзны изворы, и напола дешевнытѣ бразды, праваше да цѣтѣтъ класокѣтъ на добродѣльта. А богъ, тайнаа тмы шѣна творѣи, нерачи да стои за много време скрытъ градътъ на вѣрхъ планината стоаціи, но благоволи да шѣи неговѣтъ добродѣтель, за това и устрои да сѣ слѣчи така: близо татакъ нѣкъдѣ имало пастыри съ стадата си, и като па-